

موضوع: فرشتگان

همه؛ موجودات به ویژه انسان پیوسته در معرض آسیبهای جسمی یا خطرات روحی از قبیل وسوسه شیطان و نفس آماره و سقوط ظاهری و باطنی قرار دارد.

از آنجا که پروردگار مهربان بهترین نگهبان میباشد، (سوره؛ یوسف، آیه؛ ۶۴) گروهی از فرشتگان را مأمور نگهداری انسان قرار داده است. (سوره؛ انفطار، آیه؛ ۱۰)

در مجموع، ۱۲ آیه اعلام میکند که خداوند فرشتگان متعددی به منظور نگهبانی و محافظت بر هر شخص گمارد؛ انسانی نیست مگر اینکه نگهبانی دارد که برایش از جان و روح انسان، در مسیر حق و عدالت و هم چنین از جسم او در مقابل خطرات مختلف حراست میکند. این ۱۲ آیه عبارتند از:

۱. آیه؛ ۴ سوره طارق: «قسم به اینان که برای هر شخص مراقب و نگهبانی است». ۲. آیه؛ ۶۱ سوره انعام: «برای حفظ شما فرشتگانی را به نگهبانی میفرستد تا آنگاه که مرگ یکی از شما فرا رسد و رسولان ما او را میمیرانند و حال آن که هیچ کوتاهی نخواهند کرد». ۳. آیه؛ ۱۱ سوره رعد: «خدا برای هر چیز فرشتگانی محافظ از جلو و پشت سر بر گماشته تا به امر خدا آن چیز را پاسبانی کنند». ۴. آیه؛ ۱۰ و ۱۱ سوره انفطار: «به درستی که بر شما نگهبانانی است که نویسندگانی بزرگوارند». ۵. آیه؛ ۱۷ سوره ق: «دو فرشته (ملک) از طرف راست و چپ به مراقبت و نگهبانی او نشستهند».

دریافت کنندگان اعمال

طبق آیات ۱۷-۱۸-۲۱-۲۳ سوره؛ ق این خدای مهربان در راست و چپ هر انسانی دو فرشته به نام «رقیب» و «عتید» قرار داده که از او مراقبت و اعمالش را در هر لحظه ثبت و ضبط میکنند.

از آن جا که سخن گفتن سادهترین عمل و از طرفی؛ سخن نشانگر ایمان و فکر است، خداوند در این سوره میفرماید: «هیچ سخن از زبان او خارج نمیشود، مگر این که آن دو نویسنده گرامی (کراماً کاتبین) به ثبت آن می پردازند». حتی اگر انسان قصد عمل نیکی داشته باشد، از بوی خوشش، آنها مطلع شده و نیت خیر او را به حساب میآورند و حسنهای برایش مینویسند و خداوند در مقابل آن به تو پاداش نیکو میدهد و روز قیامت هر انسانی با گواه (فرشته) خود میاید.

خداوند در آیه؛ ۸۰ سوره؛ زخرف میفرماید: «ایا گمان میکنید که سخنان سَرّی و پنهانی را که به گوش هم میگویید، نمیشنویم، بلی! میشنویم و رسولان (فرشتگان) ما همان دم آن را مینویسند».

آنچه باید مورد توجه قرار گیرد این است که، مجموعه نوشتههای این فرشتگان در دنیا از دید دیگران مخفی است و جز خود شخص، کس دیگری از این نوشته ها اطلاعی ندارد، اما در قیامت این نامه؛ اعمال به صورت سرگشاده در گردن او قرار دارد و به او گفته میشود: «نامه؛ عملت را بخوان! امروز برای رسیدگی به حساب خود کافی هستی». (سوره؛ اسراء، آیه؛ ۱۴)

اهل عصیان و با دیدن نامه؛ اعمالشان، با تعجب و حیرت میگویند: «این چه کتابی است که کوچکترین عمل را فروگذار نکرده است» و پیوسته اعمال خود را حاضر بینند (سوره؛ کهف، آیه؛ ۴۹) و گناهکار آرزو میکند، ای کاش میان او و عمل زشتش مسافتی دراز و جدایی بود. (سوره؛ آل عمران، آیه؛ ۳۰)